

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Lubomíra Ptáčka, Ph.D., a přísedících JUDr. Marka Bodláka, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Jiřího Machourka a prof. JUDr. PhDr. Miloše Večeři, CSc. v neveřejném zasedání dne 18. 12. 2019 ve věci návrhů státního zástupce pověřeného výkonem funkce okresního státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě ze dne 24. 7. 2019, sp. zn. SPR 446/2019, a ze dne 18. 10. 2019, č. j. SPR 446/2019 - 23, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti, **Mgr. Martina Pavelky**, státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě,

t a k t o :

Podle § 14 ve spojení s § 8 odst. 5 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

s e z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného

Mgr. Martina Pavelky, nar. X,
státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě,

pro skutky spočívající v tom, že

A) v období od 24. 1. 2017 do podání kárného návrhu dne 24. 7. 2019 jako dozorující státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě postupoval v rozporu s § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle kterého je státní zástupce při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví a zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů, neboť byl dlouhodobě nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny, když konkrétně

1) ve věci vedené pod sp. zn. 12 ZN 4989/2015 v období od 10.02.2017 do 20.02.2019, tedy po dobu více než 2 roky, nerozhodl o stížnosti poškozené společnosti PROMET CZECH s. r. o. proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-222759-37/TČ-2015-070781-2016 o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 06.02.2017, a to ani poté, kdy dne 21.01.2019 mu uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk

pokyn, aby stížnost vyřídil v termínu do 1.2.2019, když o stížnosti rozhodl až usnesením č. j. 12 ZN 4989/2015 dne 20.02.2019 tak, že napadené usnesení policejního orgánu zrušil dle§ 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu a uložil mu o věci znova jednat a rozhodnout,

2) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 5196/2016 v období od 08.02.2017 do 25.02.2019, tedy po dobu více než 2 roky, nerozhodl o stížnosti poškozené společnosti INTERMOS, spol. s r. o. proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, Obvodní oddělení Slezská Ostrava, č.j. KRPT-270395-57/TČ-2016-070781 o odložení věci podle § 159a odst. 5 trestního řádu ze dne 01.02.2017, a to ani poté, kdy mu dne 22.01.2019 uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk pokyn, aby stížnost vyřídil v termínu do 6.2.2019, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 08.02.2017 rozhodl až usnesením č. j. 6 ZN 5196/2016-9 dne 25.02.2019 tak, že ji podle§ 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl jako nedůvodnou,

3) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4685/2016 v období od 24.01.2017 do 01.03.2019, tedy po dobu více než 2 roky a 1 měsíc, nerozhodl o stížnosti poškozeného proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, 1. oddělení obecné kriminality Střed, č. j. KRPT-31948-79/TČ-2016-070771-0139 o odložení věci podle§ 159a odst. 5 trestního řádu ze dne 03.01.2017, a to ani poté, kdy mu dne 22.01.2019 uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk pokyn, aby stížnost vyřídil v termínu do 18.2.2019, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 24.01.2017 rozhodl až usnesením č.j. 6 ZN 4685/2016-32 dne 01.03.2019 tak, že ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl jako nedůvodnou,

4) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4602/2016 v období od 02.05.2017 do 08.03.2019, tedy po dobu více než 1 rok a 10 měsíců, nerozhodl o podání města Kamenický Šenov, komise pro projednávání přestupků, které bylo předloženo dne 02.05.2017 za účelem posouzení, zda nejde o podezření z trestného činu, když rozhodl až pokynem policejnímu orgánu datovaným dne 08.03.2019, předaným k vypravení kanceláři až dne 13.03.2019 tak, že předal věc policejnímu orgánu s pokynem vést nadále trestní řízení,

5) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZT 41/2018 v období od 17.4.2018 do 08.08.2018, tedy po dobu 3 měsíců a 3 týdnů, nerozhodl o stížnosti obviněné proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-206676-29/TČ-2017-070781 o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 29.03.2018, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 17.04.2018 rozhodl až usnesením č.j. 6 ZT 41/2018-14 datovaným sice dne 30.07.2019, fakticky vydaným až 08. 08. 2018 tak, že napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil a policejnímu orgánu uložil, aby o věci znova jednal a rozhodl,

6) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZT 51/2018 v období od 30.07.2018 do 09.11.2018, tedy po dobu více než 3 měsíců, nerozhodl o stížnosti obviněného proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-15359-24/TČ-2018-070781 o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 09.05.2018, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 30.07.2018 rozhodl až usnesením č.j. 6 ZT 51/2018-13 ze dne 9.11.2018 tak, že napadené usnesení podle§ 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil a policejnímu orgánu uložil, aby o věci znova jednal a rozhodl,

pokračování

7) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZT 102/2018 v období od 18. 10. 2018 do 16. 01. 2019, tedy po dobu takřka 3 měsíce, nerozhodl o stížnosti obviněného proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru hospodářské kriminality, č. j. KRPT-65704-108/TČ-2017-070081 o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 24.09.2018, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 18. 10. 2018 rozhodl až usnesením č. j. 6 ZT 102/2018 - 35 datovaným sice dne 14. 1. 2019, avšak fakticky vydaným dne 16. 01. 2019, tak, že ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl jako nedůvodnou,

8) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZT 7/2019 v období od 18.02.2019 do 10.07.2019, tedy po dobu 4 měsíce a 3 týdny, nerozhodl o stížnosti obviněného proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-141220-27/TČ-2018-070781 o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 08.02.2019, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 18.02.2019 rozhodl až usnesením č.j. 6 ZT 7/2019-11 dne 10.07.2019 tak, žeji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl jako nedůvodnou,

9) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZT 26/2019 v období od 10.04.2019 do 12.07.2019, tedy po dobu více než 3 měsíce, nerozhodl o stížnosti obviněné proti 'usnesení policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru hospodářské kriminality, č. j. KRPT-10013-12/TČ-2019-070081 o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 18.03.2019, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 10.04.2019 rozhodl až usnesením č.j. 6 ZT 26/2019-12.07.2019 tak, že napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil a policejnímu orgánu uložil, aby o věci znova jednal a rozhodl,

10) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4874/2017 v období od 06. 09. 2018 do 03. 12. 2018, tedy po dobu takřka 3 měsíce, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-236318-90/TČ-2017-070781, k vyžádání informací podléhajících bankovnímu tajemství dle § 8 odst. 2 trestního řádu do české spořitelny, a. s. a Fio banky a.s, kdy obě žádosti do bank učinil až dne 3.12.2018,

11) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4875/2017

a) v období od 13. 11. 2017 do 06.02.2018, tedy po dobu 2 měsíce a 3 týdny, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-247371-6/TČ-2017-070781, doručeného dne 13.11.2017, k vyžádání informací podléhajících bankovnímu tajemství dle § 8 odst. 2 trestního řádu do Komerční banky a. s. a MONETA Money Bank, a.s., kdy obě žádosti do bank učinil až dne 06.02.2018,

b) v období od 14.09.2018 do 04.03.2019, tedy po dobu 5 měsíců a 3 týdny, nerozhodl o stížnosti poškozené proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-247371-79/TČ-2017-070781 o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 06.09.2018, a to ani poté, kdy mu dne 22.01.2019 uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk závazný pokyn, aby stížnost vyřídil (bez uvedení nového termínu), když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 14.09.2018 rozhodl až usnesením č.j. 6 ZN 4875/2017 - 25 dne 04. 03. 2019 tak, že ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl jako nedůvodnou,

12) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4980/2017

a) v období od 29. 08. 2018 do 23. 01. 2019, tedy po dobu 4 měsíce a 3 týdny, nerozhodl o podnětu policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, oddělení kybernetické kriminality, č.j. KRPT-269379-59/TČ-2017-070079, doručeného dne 29. 08. 2018, k podání návrhu k prohlídce jiných prostor a pozemků dle § 83a odst. 1 trestního řádu, a takto byl nečinný i přesto, že z návrhů policejního orgánu na prodloužení lhůty dalšího prověřování ze dne 8. 10. 2018 a 10. 12. 2018 vyplývá, že policejní orgán vyčkává jen na soudní příkaz, kdy bez toho se prověřování nemůže nikam posunout a rovněž policejní orgán upozorňuje v obou návrzích, že podnět byl doručen na státní zastupitelství dne 29. 08. 2018, avšak ani to nepodnítilo státního zástupce k aktivitě, pouze prodloužil lhůtu k dalšímu prověřování dne 23.1.2019 a na návrh ze dne 8.10.2018 na prodloužení lhůty nereagoval vůbec, přičemž dne 11. 1. 2019 uložila státnímu zástupci náměstkyně okresního státního zástupce Mgr. Monika Oborilová zpracovat návrh k vydání příkazu do 17.1.2019, ani tento závazný pokyn však státní zástupce nesplnil a návrh na vydání příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků zpracoval až 23. 01. 2019,

b) byl nečinný v období od 25. 3. 2019 do 9.7.2019, když poté, co mu po provedeném vnitřním dohledu vzhledem k dosavadním průtahům a pasivitě při výkonu dozoru vykonávaném nad trestním řízením zahájeném již dne 11. 12. 2017, když dosud neprovedl ani jednu prověrku věci, uložil okresní státní zástupce z pověření závazným pokynem dne 25.03.2019 podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství zpracovat nejpozději při dalším prodloužení lhůty prověřování v termínu nejpozději do 20.5.2019 prověrku věci a záznam o prověrce spisu, tento závazný pokyn nerespektoval a ignoroval, dne 16. 05. 2019 pouze opět pasivně prodloužil lhůtu policejnímu orgánu k dalšímu prověřování do 11. 07. 2019 a prověrku věci provedl až ve dnech 9. a 10.7.2019,

13) ve věci vedené pod sp. zn. 10 ZN 4296/2015 v období od 13. 06. 2018 do 01. 03. 2019, tedy po dobu více než 8 měsíců, nereagoval na dne 13.06.2018 doručený pravomocný odsuzující rozsudek z Polské republiky v polských justičních orgány převzaté trestní věci a nezabezpečil jeho postoupení policejnímu orgánu k vydání konečného rozhodnutí ve věci, a to ani poté, kdy mu dne 22.01.2019 uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk závazný pokyn, aby ukončil upuštění od úkonů trestního řízení a zaslal polské rozhodnutí policejnímu orgánu k vydání konečného rozhodnutí v termínu do 15. 2. 2019, když tento pokyn nesplnil a až dne 1. 3. 2019 vydal usnesení č. j. 10 ZN 4296/2015 - 71 o ukončení dočasného upuštění od některých úkonů trestního řízení a vydal policejnímu orgánu Městského ředitelství policie Ostrava, 10. oddělení obecné kriminality Mariánské Hory, č. j. KRPT-77438ffČ-2015-070741-1027 pokyn k vydání rozhodnutí ve věci,

14) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4371/2018 v období od 10.9.2018 do 13. 03. 2019, tedy po dobu více než 6 měsíců, nerozhodl o stížnosti poškozeného proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-63781-12ffČ-2018-070781 o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 24.8.2018, když o stížnosti rozhodl až usnesením č.j. 6 ZN 4371/2018 datovaným dne 7.3.2019, předaným k vypravení až dne 13.03.2019, a to tak, že napadené usnesení policejního orgánu zrušil dle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu a uložil mu o věci znova jednat a rozhodnout,

pokračování

15) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4524/2018 v období od 25.10.2018 do 22.03.2019, tedy po dobu takřka 5 měsíců, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-63781-20ffČ-2018-070781, o předání trestní věci do Polské republiky, přestože byl na nečinnost dotazován poškozeným L. U. dne 26. 2. 2019 a dne 4. 3. 2019, když až dne 22. 03. 2019 vydal usnesení dle § 108 odst. 1 zák. o mezinárodní justiční spolupráci o dočasném upuštění od některých úkonů tr. řízení a zároveň zpracoval žádost o převzetí věci do Polské republiky,

16) ve věci vedené pod sp. zn. 13 ZN 1588/2017 v období od 20. 10. 2017 do 31. 01. 2019, tedy po dobu více než 1 rok a 3 měsíce, nijak nevyřídil poznatek státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku o podezření ze spáchání trestného činu doručený dne 20. 10. 2017, a to ani poté, kdy mu dne 22. 01. 2019 uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk závazný pokyn, aby poznatek postoupil policejnímu orgánu v termínu ihned, když tento pokyn nesplnil a poznatek postoupil policejnímu orgánu až dne 31.01.2019,

17) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4557/2018 v období od 17. 10. 2018 do 30. 04. 2019, tedy po dobu více než 6 měsíců, nerozhodl o žádosti policejního orgánu o vyžádání právní pomoci ve Slovenské republice, když o žádosti policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality v Ostravě, č. j. KRPT-170614-11ffČ-2018-070781 doručené dne 17.10.2018, rozhodl až dne 30.04.2019 vydáním evropského vyšetřovacího příkazu,

18) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4678/2018 v období od 22.02.2019 do 21.05.2019, tedy po dobu takřka 3 měsíců, nerozhodl o žádosti Generálního ředitelství cel, odboru Pátrání Ostrava, oddělení Odhalování celních podvodů ve Frýdku-Místku č. j. GRČ-792-74ffČ-2018-835520 o podání návrhu na vydání příkazu o uskutečněním telekomunikačním provozu podle § 88a odst. 1 trestního řádu doručené dne 22.02.2019, když návrh vypracoval až dne 21.05.2019,

19) ve věci vedené pod sp. zn. 13 ZN 1516/2017 v období od 10.09.2018 do 08.07.2019, tedy po dobu takřka 10 měsíců, v rozporu s§ 16a odst. 5 a 6 zákona o státním zastupitelství v dvouměsíční lhůtě nevyřídil tři podání (trestní oznámení) podatele J. T. doručená dne 10.09.2018 prostřednictvím Okresního soudu v Ostravě, přestože po provedeném vnitřním dohledu vzhledem k dosavadním průtahům mu uložil okresní státní zástupce z pověření závazným pokynem dne 28.03.2019 podle§ 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství bezodkladně ve lhůtě co nejkratší, aby se neprohlubovaly další průtahy a tyto byly ukončeny, vyřídil podání a vyrozuměl podatele o přijatých opatřeních, tento závazný pokyn však nerespektoval a ignoroval a až dne 8.7.2019 podání postoupil k prověření policejnímu orgánu a podatele o tom vyrozuměl,

20) ve věci vedené pod sp. zn. 13 ZN 1309/2016 v období nejméně od 08.06.2017 do 28.02.2019, tedy po dobu více než 1 rok a 8 měsíců, v rozporu s § 16a zákona o státním zastupitelství v dvouměsíční lhůtě dle § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství nevyřídil podání R. K., které směřovalo proti postupu policejního orgánu při založení věci, kdy spisový materiál mu byl dne 8.6.2017 předložen policejním orgánem Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, 5. oddělení obecné kriminality Mariánské Hory, č. j. KRPT-136158/TČ-2016-070775-0506, a to ani poté, kdy mu dne 22.01.2019 uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk závazný

pokyn, aby věc vyřídil v termínu do 01.02.2019, když tento závazný pokyn nesplnil a věc vyřídil vydáním pokynu policejnímu orgánu k zahájení úkonů trestního řízení a vyrozuměním podatele až dne 28.02.2019,

21) ve věci vedené pod sp. zn. 13 ZN 1294/2017 v období od 07. 08. 2018 do 31. 01. 2019, tedy po dobu více než 5 měsíců a 3 týdny, nijak nevyřídil e-mailové podání předložené dne 07. 08. 2018 policejním orgánem Policie ČR, Městského ředitelství policie, oddělení hospodářské kriminality v Ostravě, č.j. KRPT-150340/TČ-2017-070781, které směřovalo proti postupu policejního orgánu, a to ani poté, kdy mu dne 22.01.2019 uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk závazný pokyn, aby vyzval podatele k odstranění vad podání včetně odpovídajícího poučení v termínu do 25.1.2019, když tento závazný pokyn nesplnil a podatele vyzval k odstranění vad podání až dne 31.01.2019,

22) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4758/2018 v období od 13. 11. 2018 do 05. 06. 2019, tedy po dobu 6 měsíců a 3 týdny, nerozhodl o žádosti policejního orgánu o vyžádání právní pomoci v Hongkongu, když o žádosti policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-212522-17/TČ-2018-070781 doručené dne 13.11.2018, rozhodl až dne 5.6.2019 tak, že ji jako nadbytečnou neakceptoval a spis policejnímu orgánu vrátil,

23) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4028/2019 v období od 20.03.2019 do 01.07.2019, tedy po dobu více než 3 měsíce, nerozhodl o žádosti policejního orgánu o vyžádání úkonů právní pomoci ve Slovenské republice, když o žádosti policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-1719-12/TČ-2019-070781 doručené dne 20.03.2019, rozhodl až dne 01.07.2019 tak, že ji jako nadbytečnou neakceptoval a spis policejnímu orgánu vrátil,

24) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4355/2018

a) v období od 20.12.2018 do 02.04.2019, tedy po dobu více než 3 měsíce a 2 týdny, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-65804-55fTČ-2018-070781, doručeného dne 20.12.2018, k vyžádání údajů z centrální evidence bankovních účtů, a takto byl nečinný i přesto, že z návrhu policejního orgánu na prodloužení lhůty dalšího prověřování ze dne 05.03.2019 vyplývá, že policejní orgán na ni vyčkává a že byla i u státního zástupce dne 21.1.2019 telefonicky urgována, a dále byl takto nečinný i přesto, že po provedeném vnitřním dohledu vzhledem k dosavadním průtahům mu uložil okresní státní zástupce z pověření závazným pokynem dne 22.03.2019 podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství bezodkladně ve lhůtě co nejkratší, aby se neprohlubovaly další průtahy, vyřídít návrh policejního orgánu, tento závazný pokyn však nerespektoval a ignoroval a až dne 02.04.2019 vyžádal údaje z centrální evidence účtů,

b) v období od 20.12.2018 do 19.03.2019, tedy po dobu takřka 3 měsíce, nerozhodl o podání advokáta Mgr. Ing. Pavla Sychry doručeného dne 20.12.2018, které bylo v části žádostí o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a odst. 1 tr. řádu stran délky trestního řízení a v části žádostí o přezkoumání postupu policejního orgánu při odmítnutí nahlédnutí do spisu podle § 65 odst. 2 trestního řádu, přestože je státní zástupce povinen přezkoumat závažnost důvodů odepření nahlédnutí do spisu podle § 65 odst. 2 tr. řádu „urychleně“ a žádost dle 157a odst. 1 trestního řádu musí státní zástupce vyřídít „neprodleně“, přičemž pro nečinnost státního zástupce byl podatel nucen podat dne

pokračování

27.2.2019 (datováno dne 26.2.2019) na krajské státní zastupitelství podání, v kterém si stěžuje, že dosud nedostal žádnou odpověď a toto podání bylo postoupeno k rukám vedoucího státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě (doručeno dne 5.3.2019) jako stížnost na průtahy státního zástupce dle § 16b z. o státním zastupitelství, když až poté dne 19.3.2019 podání vyřídil,

c) byl nečinný v období nejméně od 22.03.2019 do 11.07.2019, tedy po dobu 3 měsíce a 3 týdny, neboť poté co z důvodu, že podání Mgr. Ing. Pavla Sychry ze dne 26.2.2019 doručené dne 5.3.2019 bylo kromě stížnosti na průtahy státního zástupce dle § 16b zákona o státním zastupitelství vyhodnoceno v části i jako další žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu dle § 157a odst. 1 tr. řádu, a proto mu byl dne 22.03.2019 okresním státním zástupcem z pověření podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství uložen závazný pokyn toto podání neprodleně vyřídít a vyrozumět podatele i stran tohoto podání v souladu s § 157a odst. 1 tr. řádu a přestože je státní zástupce povinen žádost podle 157a odst. 1 tr. řádu vyřídít „neprodleně“, tento pokyn zcela ignoroval, proto mu následně byl okresním státním zástupcem z pověření dne 10.4.2019 opětovně udělen pokyn uvedené splnit ihned, ovšem i tento pokyn ignoroval a žádost přezkoumal a vyřídil až dne 11.7.2019,

d) byl nečinný v období od 22.03.2019 do 10.07.2019, neboť poté, co mu po provedeném vnitřním dohledu vzhledem k dosavadním průtahům a pasivitě při výkonu dozoru vykonávaném nad trestním řízením zahájeném již dne 18.5.2018, protože dosud neprovedl ani jednu prověrku věci, uložil okresní státní zástupce z pověření závazným pokynem dne 22.03.2019 podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství zpracovat nejpozději do 8.4.2019 prověrku věci a záznam o prověrce spisu, tento závazný pokyn nerespektoval a ignoroval, proto mu následně byl okresním státním zástupcem z pověření dne 10.4.2019 opětovně udělen pokyn uvedené splnit ihned, ovšem i tento pokyn ignoroval a prověrku věci provedl až ve dnech 10. a 11. 7. 2019,

25) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4025/2018

a) v období od 15.10.2018 do 26.03.2019, tedy po dobu více než 5 měsíců, nerozhodl o podnětu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-279411-72/TČ-2017-070781, doručeného dne 15.10.2018, k podání návrhu soudu dle § 8 odst. 5 trestního řádu na vyžádání souhlasu soudu k poskytnutí údajů podléhajících poštovnímu tajemství, a takto byl nečinný i přesto, že policejní orgán tuto žádost dne 04.01.2019 písemně urgoval, když návrh zpracoval a až dne 26.03.2019,

b) v období od 04.01.2019 do podání kárného návrhu dne 24.07.2019, tedy po dobu více než 6 měsíců, nerozhodl o podnětu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-279411-42/TČ-2017-070781, doručeného dne 04.01.2019, k vyžádání právní pomoci v Bulharské republice,

26) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4681/2017

a) v období od 09.03.2018 do 08.07.2019, tedy po dobu takřka 1 rok a 4 měsíce, v rozporu s § 16a odst. 5 a 6 zákona o státním zastupitelství v dvouměsíční lhůtě nevyřídil podání poškozeného státního podniku obsahující návrh na provedení důkazů, přestože po provedeném vnitřním dohledu vzhledem k dosavadním průtahům mu uložil okresní státní zástupce z pověření závazným pokynem dne 26.03.2019 podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství bezodkladně ve lhůtě co nejkratší, aby se neprohlubovaly další průtahy a tyto byly ukončeny, vyřídít podání a vyrozumět podatele o přijatých

opatřeních, tento závazný pokyn však nerespektoval a ignoroval a až dne 8.7.2019 se podáním zabýval a podatele o tom vyrozuměl,

b) v období od 07.11.2017 do 05.03.2019, tedy po dobu více než 1 rok, 3 měsíců a 3 týdnů, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-195074-9/TČ-2017-070781, doručeného dne 07.11.2017, k předání trestní věci do Slovenské republiky, a to ani poté, kdy mu dne 26.6.2018 uložila náměstkyně okresního státního zástupce Mgr. Monika Oborilová zpracovat do 4.7.2018 a ani poté, co mu dne 22.01.2019 uložil náměstek pověřený řízením okresního státního zastupitelství Mgr. Petr Vaněk pokyn, že má buď věc předat na Slovensko anebo vydat evropský vyšetřovací příkaz na výsledky podezřelého a vyřídit do 22.2.2019, když tyto závazné pokyny ignoroval a nerespektoval a až dne 5.3.2019 vrátil spisový materiál policejnímu orgánu s tím, aby tento prostřednictvím mezinárodní policejní spolupráce ověřil, zda se podezřelý skutečně zdržuje ve Slovenské republice a na jaké adrese s tím, že v případě pozitivního zjištění bude věc předána na Slovensko,

c) v období od 29.03.2019 do podání kárného návrhu dne 24.07.2019, tedy již po dobu více než 3 měsíce, nerozhodl o opětovném návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-195074-13fTČ-2017-070781, doručeného dne 29.03.2019, k předání trestní věci do Slovenské republiky,

27) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4560/2017

a) v období od 02.02.2018 do 26.04.2018, tedy po dobu více než 2 měsíce a 3 týdny, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-153186-23fTČ-2017-070781, doručeného dne 02.02.2018, k vyžádání úkonů právní pomoci ve Slovenské republice, když návrh zpracoval a až dne 26.04.2018,

b) v období od 17.10.2018 do podání kárného návrhu dne 24.07.2019, tedy po dobu již více než 9 měsíců, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-153186-56fTČ-2017-070781, doručeného dne 17.10.2018, k vyžádání úkonů právní pomoci ve Slovenské republice, a to i přesto, že dne 5.3.2019 policejní orgán vyřízení právní pomoci urgoval a dále přesto, že po provedeném vnitřním dohledu vzhledem k dosavadním průtahům mu uložil okresní státní zástupce z pověření závazným pokynem dne 25.03.2019 podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství bezodkladně ve lhůtě co nejkratší, aby se neprohlubovaly další průtahy a tyto byly ukončeny, vyřídit návrh policejního orgánu k vyžádání právní pomoci, tento závazný pokyn však nerespektoval a ignoroval a věc nevyřídil,

28) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4423/2017

a) v období od 16.06.2017 do 07.09.2017, tedy po dobu více než 2 měsíce a 3 týdny, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-2667746-9fTČ-2016-070781-2027, doručeného dne 16.06.2017, k vyžádání údajů podléhajícím bankovnímu tajemství podle § 8 odst. 2 trestního řádu, což učinil státní zástupce až 7.9.2017,

b) v období od 26.09.2017 do 28.12.2017, tedy po dobu více než 3 měsíce, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-2667746-45fTČ-2016-070781, doručeného dne 26.09.2017, k vyžádání údajů podléhajícím bankovnímu tajemství podle § 8 odst. 2 trestního řádu, což učinil až 28.12.2017,

c) v období od 04.04.2018 do 22.2.2019, tedy po dobu více než 10 měsíců, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení

pokračování

hospodářské kriminality, č.j. KRPT-2667746-65fTČ-2016-070781, doručeného dne 04.04.2018, k vyžádání údajů od finančního úřadu podle § 8 odst. 2 trestního řádu, byl nečinný i poté, kdy po provedeném vnitřním dohledu vzhledem k dosavadním průtahům mu uložil okresní státní zástupce z pověření závazným pokynem dne 12.02.2019 podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství bezodkladně ve lhůtě co nejkratší, aby se neprohlubovaly další průtahy a tyto byly ukončeny, vyřídit návrh policejního orgánu, tento závazný pokyn však nerespektoval a ignoroval

a věc vyřídil až 22.02.2019,

d) v období od 09.04.2018 do 13.09.2018, tedy po dobu více než 5 měsíců, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-153186-66fTČ-2017-070781, doručeného dne 09.04.2018, k vyžádání úkonů právní pomoci ve Slovenské republice, když návrh zpracoval až dne 13.09.2018, ovšem nesprávně tak v rozporu s § 374 a násl. zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci, neučinil formou evropského vyšetřovacího příkazu, ale prostou žádostí o právní pomoc na Okresní prokuraturu Banská Bystrica a na Okresní prokuraturu Bratislava I, když v tomto důsledku bylo dne 24.09.2018 doručeno stanovisko Okresní prokuratury Banská Bystrica, že právní pomoc ze dne 13.9.2018 vrací bez vyřízení, že jelikož česká republika dne 16.8.2018 transponovala směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU z 3.4.2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech, musí být žádost o právní pomoc zaslaná formou evropského vyšetřovacího příkazu na Krajskou prokuraturu Banská Bystrica a dne 8.10.2018 bylo doručeno stejné stanovisko i ohledně druhé žádosti o právní pomoc ze strany Krajské prokuratury Bratislava, že právní pomoc byla vrácena bez vyřízení, že je třeba vydat evropský vyšetřovací příkaz a ten adresovat Krajské prokuratuře Nitra,

e) v období od 24.09.2018 do 26.02.2019, tedy po dobu více než 5 měsíců, nenapravit své předešlé pochybení při vyžádání úkonů právní pomoci ve Slovenské republice, když poté co mu dne 24.09.2018 bylo doručeno stanovisko Okresní prokuratury Banská Bystrica, že právní pomoc ze dne 13.9.2018 vrací bez vyřízení, že jelikož česká republika dne 16.8.2018 transponovala směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU z 3.4.2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech, musí být žádost o právní pomoc zaslaná formou evropského vyšetřovacího příkazu na Krajskou prokuraturu Banská Bystrica a dne 8.10.2018 bylo doručeno stejné stanovisko i ohledně druhé žádosti o právní pomoc ze strany Krajské prokuratury Bratislava, že právní pomoc byla vrácena bez vyřízení, že je třeba vydat evropský vyšetřovací příkaz a ten adresovat Krajské prokuratuře Nitra, zůstal nečinný a až po provedeném vnitřním dohledu vzhledem k dosavadním průtahům, kdy mu uložil okresní státní zástupce z pověření závazným pokynem dne 12.02.2019 podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství bezodkladně vydat evropské vyšetřovací příkazy a zaslat je do Slovenské republiky k vykonání úkonů, které žádal ve dvou žádostech o právní pomoc a které byly vráceny slovenskými orgány, vypracoval až dne 26.02.2019 dva evropské vyšetřovací příkazy,

f) v období od 29.04.2019 do podání kárného návrhu dne 24.07.2019, tedy po dobu více než 2 měsíce a 2 týdny, nerozhodl o podnětu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-267746-98rrČ-2016-070781, doručeného dne 29.04.2019, k vyžádání úkonů právní pomoci v Polské republice formou evropského vyšetřovacího příkazu, 29) ačkoliv byl ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4654/2017 rozhodnutím kárného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 12 Ksz 4/2018-69 ze dne 09.10.2018 pod bodem 3. potrestán za kárné provinění spočívající mj. v nečinnosti za období od 27.9.2017 do 1.3.2018 při zpracování žádosti o právní pomoc do Polské republiky, přesto v období od 01.08.2018 do 25.03.2019, tedy po dobu více než 7

měsíců a 3 týdnů, nepostoupil výsledky právní pomoci z Polské republiky doručené dne 01.08.2018, když až dne 25.03.2019 vydal pokyn výsledky mezinárodní právní pomoci postoupit policejnímu orgánu,

B) jako dozorující státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě postupoval v rozporu s § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle kterého je státní zástupce při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví a zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů, neboť byl dlouhodobě nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny, když konkrétně

1) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4370/2016

a) v období od 04.10.2016 do 19.10.2017, tedy po dobu více než 1 rok, nerozhodl o stížnosti poškozené zastoupené advokátem Mgr. Václavem Sobalou proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, 1. oddělení obecné kriminality, č. j. KRPT-61099-63/TČ-2016-070771-0139 o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 22.09.2016, přičemž v důsledku jeho nečinnosti byla dne 21.09.2017 doručena urgence advokáta Mgr. Václava Sobaly, v které urguje rozhodnutí o stížnosti, když uvádí, že do dnešního dne státní zastupitelství o stížnosti nerozhodlo a považuje takový liknavý postup za nezákonný (odporující zásadě oficiality a legality) a hrubě narušující právo na spravedlivý proces, když lhůta atakující jeden rok je natolik dlouhá, že musí plně postačovat k vydání požadovaného rozhodnutí, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 04.10.2016 rozhodl až usnesením č. j. 6 ZN 4370/2016 datovaným sice 13.10.2017 avšak vyhotoveným až dne 19.10.2019 tak, že podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadené usnesení zrušil a policejnímu orgánu uložil, aby o věci znovu jednal,

b) v období od 03.01.2018 do 24.04.2018, tedy po dobu 3 měsíce a 3 týdny byl nečinný, když nereagoval na předložení spisu policejním orgánem po předchozí domluvě k posouzení dalšího postupu a až poté, co mu dne 20.4.2018 udělila náměstkyně okresního státního zástupce Mgr. Monika Oborilová podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství závazný pokyn věc zpracovat do 24.4.2018, dne 24.4.2018 udělil policejnímu orgánu pokyn k vypracování znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví písmoznalectví,

2) ve věci vedené pod sp. zn. 13 ZN 1383/2018 v období od 27.06.2018 do 06.12.2018, tedy po dobu více než 5 měsíců, v rozporu s § 16a zákona o státním zastupitelství v dvouměsíční lhůtě dle § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství nevyřídil podání Mgr. R. K., které směřovalo proti postupu policejního orgánu při založení věci, kdy spisový materiál s podáním mu byl dne 27.06.2018 předložen policejním orgánem Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-48163/ČJ-2018-070781, přestože mu bylo stejným policejním orgánem doručeno dne 12.11.2018 podání stejného podatele ze dne 11.11.2018 dotazující se na stav věci a přestože mu dále bylo stejným policejním orgánem dne 15.11.2018 doručeno podání stejného podatele ze dne 14.11.2018 žádající odstranění průtahů státního zástupce, když věc vyřídil vydáním pokynu policejnímu orgánu k zahájení úkonů trestního řízení a vyrozměním podatele až dne 06.12.2018,

3) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4408/2018 v období od 05.12.2018 do 05.04.2019, tedy po dobu 4 měsíců, nerozhodl o stížnosti poškozené společnosti proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení

pokračování

hospodářské kriminality, č. j. KRPT-126743/TČ-2018-070781 o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 28.11.2018, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 05.12.2018 rozhodl až usnesením č. j. 6 ZN 4408/2018-18 datovaným sice 03.04.2019 avšak vyhotoveným až dne 05.04.2019 tak, že ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodnou zamítl,

4) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4759/2018 v období od 25.03.2019 do 24.06.2019, tedy po dobu takřka 3 měsíců, nerozhodl o stížnosti poškozené proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-240242/TČ-2018-070781 o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 12.03.2019, když o stížnosti předložené k rozhodnutí dne 25.03.2019 rozhodl až usnesením č. j. 6 ZN 4759/2018-21 ze dne 24.6.2019 tak, že podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadené usnesení zrušil a policejnímu orgánu uložil, aby o věci znovu jednal, přičemž se jedná o dílčí skutky jednoho pokračujícího jednání, pro které je vedeno kárné řízení u kárného senátu Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 12 Ksz 6/2019 na základě návrhu ze dne 24.07.2019,

C) jako dozorující státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě postupoval v rozporu s § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle kterého je státní zástupce při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví a zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů, neboť byl dlouhodobě nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny, když konkrétně

1) ve věci vedené pod sp. zn. 13 ZN 1625/2018 v období od 12.02.2019 do 02.08.2019, tedy po dobu více než 5 měsíců, v rozporu s § 16a zákona o státním zastupitelství v dvouměsíční lhůtě dle § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství nevyřídil podání společnosti DIGITAL TELECOMMUNICATIONS, spol. s r.o. zastoupené advokátem Mgr. Davidem Purmenským, které směřovalo proti postupu policejního orgánu při založení věci, kdy podání mu byl předloženo dne 12.02.2019, dne 14.02.2019 mu byl spisový materiál předložen policejním orgánem Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-262383/TČ-2018-070781, kdy vyřídil věc přezkoumáním a vyrozuměním podatele až dne 2.8.2019,

2) ve věci vedené pod sp. zn. 10 ZN 4632/2018 v období od 25.04.2019 do 30.08.2019, tedy po dobu více než 4 měsíců, nerozhodl o podání statutárního města Ostravy, úřadu městského obvodu Plesná, úsek sociální, přestupků a hřbitova, které bylo předloženo dne 25.04.2019 za účelem posouzení, zda nejde o podezření z trestného činu, když věc vyřídil až dne 30.08.2019 vyrozuměním a vrácením spisu k projednání přestupku, neboť podezření z trestného činu nespatřuje,

3) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZT 79/2018 byl nečinný při výkonu dozoru a svá dozorová oprávnění prakticky nevykonával v období od 7.5.2019 do 5.9.2019, když přestože mu byla dne 7.5.2019 doručena žádost spol. Trust Pay a.s. o zrušení zajištění finančních prostředků ve výši 120.800 Kč na účtu u banky, o které je státní zástupce povinen podle § 79f odst. 2 trestního řádu rozhodnout neodkladně, na tuto nijak nereagoval a dále přestože mu dne 19.06.2019 byla doručena zpráva policejního orgánu Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality č.j. KRPT-181782-48/TČ-2018-070781, že věc z důvodu věcné příslušnosti postupuje příslušnému policejnímu orgánu, neboť je aktuálně ve věci dáno podezření mj. ze

zvlášť závažného zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, 3, 4 písm. b) tr. zákoníku, což je trestný čin spadající do věcné příslušnosti krajského soudu podle § 17 odst. 1 tr. řádu a dne 25.07.2019 mu byla doručena zpráva dle § 159 odst. 3 tr. řádu, kde policejní orgán tuto právní kvalifikaci opětovně uvádí, ani na tyto skutečnosti státní zástupce sám nijak adekvátně nereagoval, když až dne 5.9.2019 v rámci vnitřního dohledu zjistil tyto vedoucí státní zástupce Mgr. Ladislav Hradil a sám věc z důvodu věcné příslušnosti postoupil stejného dne Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě,

4) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4050/2019 v období od 30.05.2019 do 10.09.2019, tedy po dobu více než 3 měsíců, v rozporu s § 16a zákona o státní zastupitelství v dvouměsíční lhůtě dle § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství nevyřídil podání Mgr. R. K., které směřovalo proti postupu policejního orgánu při odložení věci, kdy spisový materiál s podáním mu byl dne 30.05.2019 předložen policejním orgánem Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-48163/TČ-2018-070781, kdy až na základě pokynu vedoucího státního zástupce Mgr. Ladislava Hradila ze dne 02.09.2019, kterým mu bylo uloženo věc bezodkladně vyřídít nejpozději do 10.09.2019 vyřídil věc přezkoumáním a vyrozuměním podatele dne 10.09.2019,

5) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4169/2019 v období od 31.05.2019 do 13.09.2019, tedy po dobu více než 3 měsíce, nerozhodl o žádosti policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-703366-117/TČ-2019-070781, doručené dne 31.05.2019, k vyžádání úkonů právní pomoci v Nizozemsku formou evropského vyšetřovacího příkazu, ačkoliv mu udělil vedoucí státní zástupce dne 2.9.2019 věc vyřídít bezodkladně z důvodu průtahů, státní zástupce zpracoval evropský vyšetřovací příkaz až dne 13.09.2019,

6) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 5010/2017 v období od 13.06.2019 do 13.09.2019, tedy po dobu 3 měsíce, nerozhodl o podnětu policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje odbor analytiky a kybernetické kriminality, oddělení kybernetické kriminality, č.j. KRPT-281268-46/TČ-2017-070079, doručeném dne 13.06.2019, k vyžádání úkonů právní pomoci v Bulharsku formou evropského vyšetřovacího příkazu, ačkoliv mu udělil vedoucí státní zástupce dne 2.9.2019 věc vyřídít bezodkladně z důvodu průtahů, státní zástupce zpracoval evropský vyšetřovací příkaz až dne 13.09.2019,

7) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4260/2019

a) v období od 21.05.2019 do 18.09.2019, tedy po dobu více než 3 měsíce a 3 týdny, nerozhodl o návrhu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-86751-25/TČ-2019-070781, doručeného dne 21.05.2019, k vyžádání údajů podléhajícím bankovnímu tajemství podle § 8 odst. 2 trestního řádu, a takto byl nečinný i přesto, že policejní orgán tuto žádost dne 25.06.2019 a ve zprávách o stavu prověřování dne 03.07.2019 a 16.08.2019 písemně urgoval, když žádost datovanou 13.9.2019 zpracoval až 18.9.2017,

b) v období od 22.05.2019 do 18.09.2019, tedy po dobu více než 3 měsíce a 3 týdny, nerozhodl o podnětu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPT-86751-35/TČ-2019-070781, doručeného dne 22.05.2019, k podání návrhu soudu dle § 8 odst. 5 trestního řádu na vyžádání souhlasu soudu k poskytnutí údajů podléhajícím mlčenlivosti od zdravotní pojišťovny, a takto byl

pokračování

nečinný i přesto, že policejní orgán tuto žádost dne 25.06.2019 a ve zprávách o stavu prověřování dne 03.07.2019 a 16.08.2019 písemně urgoval, když o věci rozhodl až sdělením datovaným dne 13.09.2019 a vyhotoveným až dne 18.09.2019 tak, že podnět neakceptoval,

8) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4821/2018

a) v období od 08.07.2019 do 17.09.2019, tedy po dobu více než 2 měsíce, nepředložil soudu k rozhodnutí podle § 146a odst. 2 tr. řádu stížnost společnosti JACKODESIGN a. s. zastoupené advokátem Mgr. Janem Salmonem proti usnesení policejního orgánu PČR, Městského ředitelství Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, ze dne 28.6.2019, č. j. KRPT-262292-145/TČ-2018-070781, kterým policejní orgán zajistil podle § 79a odst. 1 tr. řádu celkem 6 motorových vozidel, 5 strojů na výrobu žaluzií a válcovací trať, když ačkoliv mu byla stížnost předložena policejním orgánem dne 08.07.2019 a byl povinen stížnost předložit soudu s urgentním urychlením, neboť soud je povinen o stížnosti rozhodnout podle § 146a odst. 1, 2 tr. řádu ve lhůtě zpravidla 5 dnů od uplynutí lhůty k podání stížnosti všem oprávněným osobám, přičemž dne 9.9.2019 mu vedoucí státní zástupce uložil podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství okamžitě zajistit spisový materiál od policejního orgánu a ihned věc soudu k rozhodnutí o stížnosti předložit, což státní zástupce v rozporu s § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství nesplnil, proto mu vedoucí státní zástupce dne 16.09.2019 uložil „okamžitě a ihned, tj. dnes zajistit spis a předložit soudu“, načež stížnost soudu předložil až 17.09.2019, když Okresní soud v Ostravě následně hned 18.9.2019 napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu jako nezákonné zrušil a uložil policejnímu orgánu, aby o věci znovu jednal a rozhodl,

b) v období od 10.04.2019 do 20.09.2019, tedy po dobu více než 5 měsíců, nerozhodl o podání Mgr. J. S. doručeného dne 02.04.2019, které bylo žádostí o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a odst. 1 tr. řádu stran délky trestního řízení, přestože mu byl policejním orgánem dne 10.4.2019 doručen kompletní spisový materiál a přestože státní zástupce je povinen žádost dle 157a odst. 1 trestního řádu vyřídit „neprodleně“, přičemž pro nečinnost státního zástupce mu byl vedoucím státním zástupcem dne 09.09.2019 podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství uložen pokyn vyřídit podání Mgr. J. S. neprodleně, když až poté dne 20.09.2019 podání vyřídil a podatele o tom vyrozuměl,

9) ve věci vedené pod sp. zn. 6 ZN 4874/2017 v období od 01.07.2019 do 08.10.2019, tedy po dobu více než 3 měsíce, nerozhodl o podnětu policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství Ostrava, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPT-236318-117/TČ-2017-070081, doručeném dne 01.07.2019, k vyžádání úkonů právní pomoci ve Španělsku, ačkoliv dne 5.8.2019 policejní orgán ve zprávě dle § 159 odst. 3 tr. řádu státnímu zástupci sděluje, že na vydání evropského vyšetřovacího příkazu vyčkává, ačkoliv v záznamu státního zástupce o prověrce spisu ze dne 23.8.2019 uvádí jako plánovaný úkon vypracování evropského vyšetřovacího příkazu, ačkoliv státní zástupce ve zprávě pro dohledové krajské státní zastupitelství dne 26.8.2019 uvádí, že evropský vyšetřovací příkaz bude v nejbližší době vypracován, když následně dne 20.9.2019 byl státní zástupce policejním orgánem vyrozuměn o změně věcné příslušnosti, na podkladě čehož státní zástupce až dne 08.10.2019 věc k výkonu dalšího dozoru z důvodu věcné příslušnosti postoupil státnímu zástupci Krajského státního zastupitelství v Ostravě,

protože

návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce podala osoba k tomu neoprávněná.

Odůvodnění:

[1] Navrhovatel podal první návrh na zahájení kárného řízení dne 24. 7. 2019, přičemž kárně obviněnému vytýkal, že dílčími útoky skutku vymezeného pod písm. A) výroku tohoto rozhodnutí se dopustil kárného provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o státním zastupitelství*“). Řízení o tomto návrhu bylo vedeno pod sp. zn. 12 Ksz 6/2019. Druhý návrh podal navrhovatel 18. 10. 2019. V něm kárně obviněnému kladl za vinu, že se dopustil kárného provinění skutky uvedenými pod písm. B) a C) výroku tohoto rozhodnutí. Soud řízení vedl pod sp. zn. 12 Ksz 9/2019. Usnesením ze dne 22. 10. 2019, čj. 12 Ksz 6/2019 - 52, soud obě řízení spojil a nadále je vedl pod sp. zn. 12 Ksz 6/2019.

[2] Z obou návrhů soud zjistil, že je podal Mgr. Ladislav Hradil, který je státním zástupcem Okresního státního zastupitelství ve Frýdku - Místku. Ten byl přípisem krajské státní zástupkyně v Ostravě ze dne 16. 1. 2019, sp. zn. 2 SPR 11/2019, od 1. 2. 2019 do 30. 6. 2019 pověřen v plném rozsahu činnosti výkonem funkce okresního státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě. Zároveň byl týmž přípisem podle § 19a zákona o státním zastupitelství na totéž období dočasně přidělen k Okresnímu státnímu zastupitelství v Ostravě. Přípisem ze dne 11. 6. 2019, sp. zn. 2 SPR 11/2019, JUDr. Libor Malý, jako krajský státní zástupce z pověření, prodloužil Mgr. Ladislavu Hradilovi od 30. 7. 2019 do 30. 11. 2019 pověření v plném rozsahu činnosti výkonem funkce okresního státního zástupce udělené krajskou státní zástupkyní a dočasné přidělení k Okresnímu státnímu zastupitelství v Ostravě. Přípisem ze dne 12. 11. 2019, JUDr. Libor Malý, již jako krajský státní zástupce opětovně prodloužil pověření i dočasné přidělení a to na dobu od 1. 12. 2019 do 30. 4. 2020.

I. Soudem vyžádaná vyjádření

[3] S ohledem na vznik pochybností o tom, zda může být státní zástupce pověřený výkonem funkce okresního státního zástupce kárným navrhovatelem, vyzval předseda senátu k vyjádření k této otázce ministryni spravedlnosti, nejvyššího státního zástupce, krajského státního zástupce v Ostravě a navrhovatele.

[4] Ministryně ve svém vyjádření uvedla, že pojem „pověření“ výkonem funkce právní předpisy neobsahují. Podle okolností konkrétního případu může tento pojem znamenat buď jmenování do funkce, nebo rozhodnutí o zastupování neobsazené funkce, což je i nynější situace. Kompetence k rozhodování o zastupování státního zástupce „vykonávajícího vyšší funkci“ v rámci konkrétního státního zastupitelství vyplývá z § 4 zákona č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o platu státních zástupců*“), které současně upravuje i nároky se

pokračování

zastupováním spojené. Stejná úprava platí i pro zastupování soudců (§ 28 odst. 6 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu). K rozhodování o zastupování neobsazené funkce vedoucích státních zástupců a předsedů soudů, které výše uvedená ustanovení výslovně neupravují, bylo v souvislosti s rozhodováním Ústavního soudu o právní úpravě jmenování soudních funkcionářů přijato všeobecně v resortu akceptované stanovisko, podle něhož o zastupování v těchto případech rozhoduje funkcionář, který je oprávněn navrhnout jmenování do neobsazené funkce. Je-li příslušným funkcionářem rozhodnuto o zastupování vedoucího státního zástupce „v plném rozsahu činnosti“ spojené se zastupovanou funkcí, je zastupující státní zástupce oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení proti státnímu zástupci okresního státního zastupitelství, o které se jedná. Opačný závěr by mohl v některých případech vést i ke zmaření nebo minimálně ke ztížení dosažení účelu kárného řízení.

[5] Nejvyšší státní zástupce, zastoupený I. náměstkem JUDr. Igorem Strížem, se vyjádřil tak, že problematika pověřování do funkce vedoucího státního zástupce není v zákoně o státním zastupitelství nijak neupravena, na rozdíl od jmenování vedoucích státních zástupců do funkce. Vzhledem k chybějící právní úpravě lze pověření do funkce vedoucího státního zástupce vyvodit z institutu správy státního zastupitelství. Vedoucí státní zástupci vykonávají správu státního zastupitelství mimo jiné tím, že zajišťují chod státního zastupitelství po stránce personální a organizační podle § 13e odst. 1 písm. a), § 13f odst. 1 písm. a) a § 13g odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství. Oprávnění k pověření do funkce vedoucího státního zástupce nižšího státního zastupitelství je možno dovodit z těchto ustanovení. Pověření do funkce vedoucího státního zastupitelství může být jen krátkodobé, limitované dobou, v níž se hledá vhodný kandidát na jmenování do funkce vedoucího státního zástupce. Takto pověřený vedoucí státní zástupce disponuje všemi pravomocemi a oprávněními jako vedoucí státní zástupce jmenovaný do funkce. Jedinou výjimkou je, že pokud je pověření časově omezeno, zaniká tato funkce uplynutím stanovené doby. Lze tak dovodit, že mezi pravomoci pověřeného vedoucího státního zástupce patří i oprávnění podle § 8 odst. 5 písm. b) až d) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o kárném řízení*“).

[6] Krajský státní zástupce uvedl, že byl do funkce jmenován ministryní spravedlnosti s účinností od 1. 10. 2019. Do té doby, počínaje dnem 1. 4. 2019, uvedenou funkci vykonával na základě dočasného přidělení ke Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě na podkladě pověření od vrchního státního zástupce v Olomouci. Pověření k výkonu funkce vedoucího státního zástupce ze strany nejbližší nadřízeného vedoucího státního zástupce (obdobně jako v případě soudů) je naprosto standardním postupem, byť není výslovně zmíněno žádným právním předpisem. Pověření je nezbytné z důvodu zajištění chodu jednotlivých státních zastupitelství a výkonu správy státního zastupitelství v souladu se zákonem o státním zastupitelství. Téměř vždy dochází ke značné časové prodlevě mezi uvolněním místa vedoucího státního zástupce a jmenováním jeho nástupce. V případě Okresního státního zastupitelství v Ostravě je situace o to složitější, že okresní státní zástupkyně byla odvolána ministrem spravedlnosti, proti čemuž podala správní žalobu a řízení před správními soudy není dosud skončeno. V případě jejího úspěchu v řízení před soudy by mohla nastat situace, že by v čele státního zastupitelství byli najednou dva vedoucí státní zástupci. S ohledem na to je Mgr. Ladislav Hradil pověřen výkonem funkce okresního státního zástupce, včetně povinností vyplývajících ze správy státního

zastupitelství. Ačkoliv § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení stanoví konkrétní výčet kárných navrhovatelů, nelze odhlédnout od § 13i zákona o státním zastupitelství. Ten ukládá podat návrh na zahájení kárného řízení příslušnému orgánu státní správy státního zastupitelství. Osoby uvedené v § 8 odst. 5 zákona o státním zastupitelství vykonávají správu státního zastupitelství. I pověření se týká správy státního zastupitelství a lze tak dovodit i oprávnění podat návrh na zahájení kárného řízení. Řádný výkon správy státního zastupitelství je i povinností pověřeného státního zástupce podle § 24 zákona o státním zastupitelství. Závěrem svého vyjádření uvedl, že z důvodu jistoty podá jako oprávněný kárný navrhovatel nový kárný návrh na kárně obviněného v řádu několika dní.

[7] Navrhovatel ve svém vyjádření uvedl, že své oprávnění dovozuje z toho, že byl krajskou státní zástupkyní, případně krajským státním zástupcem, dočasně přeložen k Okresnímu státnímu zastupitelství v Ostravě podle § 19a zákona o státním zastupitelství a pověřen plněním úkolů ve smyslu tohoto ustanovení - výkonu činnosti, které vykonává okresního státního zástupce a to v plném rozsahu činnosti okresního státního zástupce. Krajskou státní zástupkyní byl ústně ujštěn, že jeho pověření zahrnuje i oprávnění podávat kárné návrhy. Pověření k výkonu funkce vedoucího státního zástupce je zcela standardním a velmi častým způsobem zajišťování správy státního zastupitelství. Je pravidlem, že nedochází ke jmenování vedoucích státních zástupců ihned, ale nejprve dochází k jejich pověření výkonem funkce. Jakmile se uvolní místo vedoucího státního zástupce, není zpravidla možné časově stihnout jmenování tak, aby se nestala situace, že by ustanovení do funkce plynule navazovalo na zánik funkce předchozího vedoucího. Došlo by tak k tomu, že by bylo státní zastupitelství zcela bez vedoucího státního zástupce a jeho náplň činnosti by neměl kdo vykonávat. Zároveň poukázal na specifickou situaci Okresního státního zastupitelství v Ostravě, ke které se vyjadřoval již krajský státní zástupce. Takto pověření okresní státní zástupci byli v minulosti kárnými senáty akceptováni jako kární navrhovatelé. Šlo například o věc skončenou rozhodnutím kárného senátu Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15. 4. 2005, sp. zn. 12/2004, ve kterém je výslovně uvedeno, že návrh byl podán oprávněnou osobou. U současného kárného senátu ustanoveného u Nejvyššího správního soudu lze poukázat na rozhodnutí ze dne 16. 6. 2014, čj. 12 Ksz 4/2014 – 44, ve které podal kárný návrh náměstek okresního státního zástupce a nikoliv okresní státní zástupce. Nepochybně mohou být vzhledem k četnosti pověřování k výkonu funkce také mnohé další případy, ty však nelze ze samotných rozhodnutí rozlišit, neboť z nich nelze zjistit, že by šlo o pověřené vedoucí státní zástupce. To lze zjistit až ze spisů.

[8] Navrhovatel dále uvedl, že podávání kárných návrhů je součástí obsahové náplně správy státního zastupitelství, jak výslovně vyplývá z § 13i zákona o státním zastupitelství. Pojem okresní státní zástupce uvedený v § 8 odst. 5 zákona o státním zastupitelství proto nelze vykládat restriktivně jazykově, ale jde o legislativní zkratku a lze jej obsahově vykládat jako „ten, kdo vykonává správu státního zastupitelství na konkrétním okresním státním zastupitelství“. Správu okresních státních zastupitelství vykonává okresní státní zástupce a krajský státní zástupce. Zejména z návětí § 13h odst. 1 zákona o státním zastupitelství vyplývá, že hlavní úlohu, pravomoc a zodpovědnost však má krajský státní zástupce, neboť okresní státní zástupce vykonává správu jen v tom rozsahu, ve kterém mu to krajský státní zástupce dovolí a způsobem jakým mu to dovolí. V § 13g odst. 1 zákona je uvedeno, že krajský státní zástupce vykonává správu krajského státního zastupitelství i okresního státního zastupitelství. Podle § 13g odst. 1 písm. a) zákona zajišťuje krajský státní zástupce chod okresních státních zastupitelství po stránce organizační a personální,

pokračování

příčemž následuje demonstrativní výčet činností a dle § 13g odst. 1 písm. i) kontroluje výkon státní správy okresních státních zastupitelství prováděný okresními státními zástupci. Pokud krajský státní zástupce v případě neobsazené funkce okresního státního zástupce nechce připustit paralýzu okresního státního zastupitelství, musí zajistit, aby zde byl někdo, kdo bude vykonávat správu okresního státního zastupitelství. Dikce § 13g odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství je demonstrativní a nevylučuje i další úkony, jejichž potřeba vyvstane. Podle § 13c odst. 7 jsou krajští státní zástupci při výkonu správy nadřízeni též okresním státním zástupcům. Podle § 13c odst. 5 zákona o státním zastupitelství platí, že při zachování vlastní odpovědnosti mohou vedoucí státní zástupci pověřit jednotlivými úkony správy státního zastupitelství jiného státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství, v jehož čele stojí. Jelikož krajský státní zástupce vykonává správu i na okresních státních zastupitelstvích, pak má návrhovatel za to, že může pověřit úkony správy státního zastupitelství i státního zástupce na okresních státních zastupitelstvích. Podle § 24 odst. 7 zákona o státním zastupitelství platí, že pokud byl státní zástupce pověřen jednotlivým úkonem správy státního zastupitelství, je povinen svěřený úkon odpovědně vykonat.

[9] Návrhovatel také poukázal na to, že podle § 19a zákona o státním zastupitelství je možné dočasně na dobu nejvýše 3 let přidělit státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství v zájmu řádného zajištění úkolů státního zastupitelství. Tímto úkolem mohou být i činnosti, které svým obsahem náleží do obsahové náplně okresního státního zástupce. Jedná se především o úkony správy státního zastupitelství, ovšem tím se náplň práce okresního státního zástupce nevyčerpává. Jedná se dále například o výkon vnitřního dohledu podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství, což je činnost, kterou vykonávají zpravidla vedoucí státní zástupci, ovšem touto činností je možno pověřit i státního zástupce, který není vedoucím státním zástupcem. Vzhledem k tomu, co bylo výše uvedeno k odpovědnosti krajského státního zástupce a jeho pravomocem, má za to, že je oprávněn pověřovat i k výkonu vnitřního dohledu na okresním státním zastupitelství.

[10] Návrhovatel ve svém vyjádření také uvedl, že podle § 17 odst. 1 zákona o kárném řízení se ústní jednání koná za účasti kárného návrhovatele. Kárné senáty dlouhodobě akceptovaly situaci, že místo návrhovatele uvedené v § 8 zákona o kárném řízení vystupovala jiná osoba jako například náměstci vedoucích státních zástupců nebo místopředsedové soudů. U ministra spravedlnosti bylo jen výjimečné, že by se ministr jednání účastnil, ale zastupoval ho jiný zaměstnanec. Pokud by bylo nutno kárné návrhovatele v § 8 zákona o kárném řízení vykládat doslovně, pak podle stejné logiky by bylo nutno takto nahlížet na účast u jednání dle § 17 odst. 1 stejného zákona.

[11] Podobně jsou zcela běžně pověřeni výkonem funkce i předsedové soudů a i tito byli v minulosti úspěšnými a akceptovanými kárnými žalobci. Například se tak stalo ve věci sp. zn. 16 Kss 4/2016. Z veřejných zdrojů vyplývá, že Krajský soud v Ústí nad Labem tento postup aproboval, což zdůvodnil odkazem na § 126 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), což je ustanovení, které odpovídá § 13g zákona o státním zastupitelství).

II. Hodnocení soudu

[12] Podle § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení platí [pozn. NSS písm. e) bylo přidáno až novelou účinnou od 1. 12. 2019, nicméně to pro posouzení věci není rozhodné], že *Návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce je oprávněn podat*

- a) ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce proti kterémukoliv státnímu zástupci,*
- b) vrchní státní zástupce proti státnímu zástupci příslušného vrchního státního zastupitelství, proti státnímu zástupci krajského státního zastupitelství a státnímu zástupci okresního státního zastupitelství v jeho obvodu,*
- c) krajský státní zástupce proti státnímu zástupci příslušného krajského státního zastupitelství a státnímu zástupci okresního státního zastupitelství v jeho obvodu,*
- d) okresní státní zástupce proti státnímu zástupci příslušného okresního státního zastupitelství,*
- e) vedoucí státní zástupce stojící v čele státního zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce státního zástupce jmenovaného do funkce evropského pověřeného žalobce, proti tomuto státnímu zástupci.*

[13] Pokud jde o gramatický výklad daného ustanovení, ten svědčí tomu, že navrhovatel není ani jednou z osob uvedených v taxativním výčtu daného ustanovení. Navrhovatel nebyl jmenován okresním státním zástupcem, ale pouze pověřen výkonem této funkce.

[14] Jak nicméně ve své judikatuře zdůrazňuje Ústavní soud, gramatický výklad je pouhým prvotním přiblížením se k aplikované právní normě. *"Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd.). Mechanická aplikace abstrahující, resp. neuvědomující si, a to buď úmyslně, nebo v důsledku nevzdělanosti, smysl a účel právní normy činí z práva nástroj odcizení a absurdity."* (nález Ústavního soudu ze dne 20. 12. 2007, sp. zn. IV. ÚS 1133/07). Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že ani jiné metody výkladu nevedou k tomu, že by osoba pověřená vedením okresního státního zastupitelství mohla být kárným navrhovatelem.

[15] Pokud jde o výklad historický, lze odkázat na důvodovou zprávu k zákonu o kárném řízení (sněmovní tisk č. 877, III. volební období, Poslanecká sněmovna Parlamentu), která k § 8 uváděla: *„Kárné řízení bude možno zahájit pouze na návrh oprávněných subjektů. Okruh osob oprávněných k podání návrhu na zahájení kárného řízení se navrhuje vymezit způsobem, který především navazuje na vymezení působnosti jednotlivých článků státní správy soudů a státní správy státních zastupitelství. Vzhledem k tomu, že poznatky o skutečnostech, které mohou zakládat kárnou odpovědnost soudce, mohou být získány i jinak než předsedou soudu při výkonu státní správy vůči soudcům příslušného soudu, především v souvislosti s rozhodovací činností, rozšiřuje se okruh navrhovatelů i na další předsedy soudů.“* (zvýraznění přidáno NSS)

[16] Historický zákonodárce tedy zamýšlel, aby návrh na zahájení řízení mohl podat pouze zákonem jasně vymezený okruh navrhovatelů.

[17] Pokud jde o výklad systematický, pak ustanovení § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení představuje relativně svébytnou normu, která není jednoznačně provázána s řídicími oprávněními dle zákona o státním zastupitelství. Ačkoliv jsou nejčastějšími kárnými navrhovateli nadřízení (§ 11a zákona o státním zastupitelství) kárně obviněných, tedy příslušný vedoucí státní zástupce podává návrh vůči státnímu zástupci přidělenému k jím řízenému státnímu zastupitelství, zákon dává pravomoc podat kárný návrh i osobám, které nejsou nadřízenými kárně obviněného. Nejvyšší státní zástupce, vrchní státní zástupce nebo ministr spravedlnosti jednoznačně nejsou nadřízenými státním zástupcům okresních státních zastupitelství, a přesto mohou být i vůči nim kárnými navrhovateli. Případná

pokračování

řídící oprávnění podle zákona o státním zastupitelství tedy nejsou určující pro pravomoc podat kárný návrh. Státním zástupcem, který má určitou řídící pravomoc vůči řadovému státnímu zástupci, nemusí být jen vedoucí státní zástupce, ale i další osoby pověřené vedoucím státním zástupcem, jako například ředitel odboru nebo vedoucí oddělení. Dovožovat jejich kárnou pravomoc by šlo ovšem zjevně dosti těžko.

[18] Lze také poukázat na to, že pokud je v některých předpisech zakotveno určité právo pouze pro nejvyššího státního zástupce, judikatura konstantně vychází, že takové právo náleží pouze jemu. Nicméně ho mohou za podmínek stanovených nejvyšším státním zástupcem zastupovat jeho náměstci, neboť to předpokládá § 8 odst. 2 zákona o státním zastupitelství, podle něž *Vedoucího státního zástupce zastupuje jeho náměstek nebo náměstci v pořadí a v rozsahu jím stanoveném.* Nejvyšší soud tak například v usnesení velkého senátu trestního kolegia ze dne 14. 9. 2011, čj. 15 Tdo 354/2011-42, č. 15/2012 Sb. NS, dospěl k závěrům shrnutým do následujících právních vět: *„Nejvyšší státní zástupce je jediným ze zákona oprávněným státním zástupcem v celé soustavě státního zastupitelství, který může ve smyslu § 265d odst. 1 písm. a) tr. řádu podat dovolání. To ovšem na druhé straně neznamená, že by toto ustanovení vylučovalo, aby za splnění zákonných podmínek stanovených v § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), podal dovolání v jeho zastoupení náměstek nejvyššího státního zástupce. Nejvyšší státní zástupce není však oprávněn na základě ustanovení § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 zákona o státním zastupitelství ve smyslu dovětku „v pořadí a v rozsahu jím stanoveném“ přenést celou agendu dovolání nebo jiného výlučného oprávnění (např. rozhodování podle § 174a odst. 1 tr. řádu) na některého svého náměstka. Takový postup by totiž zcela popřel vůli zákonodárce, aby v určitých věcech zásadně rozhodoval sám nejvyšší státní zástupce a nikoli příslušné státní zastupitelství či státní zástupce příslušného státního zastupitelství. Náměstek Nejvyššího státního zastupitelství může totiž nejvyššího státního zástupce jen „zastupovat“ a nikoli zcela vykonávat jeho výlučné pravomoci svěřené mu zákonem.“* V odůvodnění velký senát Nejvyššího soudu ke vzájemnému vztahu na první pohled výlučného oprávnění nejvyššího státního zástupce podat dovolání podle trestního řádu a zástupčího oprávnění podle § 8 odst. 2 zákona o státním zastupitelství dále uvedl: *„Tato ustanovení nejsou vůči sobě ve vztahu speciality, ale jde o ustanovení, která je třeba vykládat ve vzájemné souvislosti a v návaznosti na sebe, neboť z nich vyplývá, že zásadně, pokud tomu nic nebrání, vykonává výlučné oprávnění podat dovolání sám nejvyšší státní zástupce, jestliže však výkonu tohoto oprávnění, stejně jako jiného výlučného oprávnění brání určitá podstatná překážka (např. smrt nebo nemoc nejvyššího státního zástupce, dlouhodobá zahraniční cesta apod.), uplatní se ustanovení § 8 zákona o státním zastupitelství o zákonném zastoupení nejvyššího státního zástupce jeho náměstky v pořadí a v rozsahu jím stanoveném.“* Obdobné závěry učinil Nejvyšší správní soud v případě oprávnění nejvyššího státního zástupce podat žalobu ve veřejném zájmu podle soudního řádu správního (viz rozsudek ze dne 28. 5. 2015, čj. 10 As 3/2015 – 63) nebo Ústavní soud při posuzování práva nejvyššího státního zástupce zrušit některá usnesení státních zástupců vydaných podle trestního řádu (nález Ústavního soudu ze dne 30. 8. 2011, sp. zn. II. ÚS 655/11).

[19] Taktéž pokud zákon svěřuje pravomoc podat stížnost pro porušení zákona přímo ministrovi, Ústavní soud dospěl k závěru, že jde o jeho výlučnou pravomoc, kterou nemůže přenést na jiného (viz body 32, 33, 37 a 41 nálezu ze dne 19. 7. 2016, sp. zn. III. ÚS 1073/15).

[20] Kárný soud tak nevidí důvod, aby pokud zákon o kárném řízení stanoví pravomoc podat návrh tam konkrétně vyjmenovaným vedoucím státním zástupcům a ministru spravedlnosti, vykládal dané pojmy širěji, než jak jsou vykládány v jiných právních předpisech.

[21] Jinou otázkou je zákonem výslovně předpokládané zastupování předem vymezenými osobami, konkrétně tedy náměstky vedoucího státního zástupce. Ostatně Nejvyšší správní soud již ve shora uvedeném rozhodnutí sp. zn. 12 Ksz 4/2014 rozhodl, že náměstek vedoucí státní zástupkyně byl v případě její dlouhodobé nepřítomnosti oprávněn ji podle § 8 odst. 2 zákona o státním zastupitelství zastoupit i při podání kárného návrhu. Tyto závěry jsou plně v souladu se závěry soudů i v jiných oblastech práva, tak jak byly vymezeny v bodě [18] tohoto rozhodnutí.

[22] Nejvyšší správní soud nesouhlasí ani s tím, že by mohl jiný orgán správy státního zastupitelství podat kárný návrh podle § 13i zákona o státním zastupitelství. Podle tohoto ustanovení *Zjistí-li příslušný orgán správy státního zastupitelství, že státní zástupce zaviněně porušil povinnost státního zástupce nebo že svým chováním nebo jednáním ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství, v odbornost jeho postupu, anebo jím snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, podá návrh na zahájení kárného řízení podle zvláštního právního předpisu; návrh na zahájení řízení podle zvláštního právního předpisu podá též, je-li státní zástupce nezpůsobilý k výkonu funkce podle § 26.* Dané ustanovení hovoří o příslušném orgánu správy státního zastupitelství. Jeho příslušnost tedy musí být teprve jiným zákonným ustanovením stanovena, přičemž tímto ustanovením je právě § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení. Nejde tak o ustanovení speciální k § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení, ale o ustanovení k němu komplementární. Zatímco § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení zakotvuje oprávnění návrh podat, ustanovení § 13i zákona o státním zastupitelství ukládá příslušnému orgánu tak učinit, jsou-li naplněny podmínky tam uvedené.

[23] Ačkoliv si je soud vědom, že pověřování výkonem funkce je jak v případě soustavy státního zastupitelství, tak v případě soudů, rozšířeným jevem, nenalézá pro něj u státního zastupitelství dostatečnou zákonnou oporu. Posuzovat situaci v případě soudů mu nepřísluší, byť si je vědom, že je tato úprava v mnoha ohledech velmi obdobná. Je také třeba mít na vědomí, že ačkoliv se podle § 18 odst. 6 zákona o státním zastupitelství pracovní poměr státních zástupců řídí zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak, proces ustanovování vedoucích státních zástupců, jakož i jejich odvolávání se děje ve sféře práva veřejného (k tomu viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2012, čj. 1 As 51/2012-242, č. 2703/2012 Sb. NSS). Stejně je proto třeba pohlížet i na případné pověřování kohokoliv stejným rozsahem práv a povinností, jako má vedoucí státní zástupce. O případném využití pracovněprávních předpisů lze proto uvažovat jen výjimečně, nebude-li to v rozporu s veřejnoprávní regulací výkonu funkce státního zástupce. Pro pověření k výkonu funkce vedoucího státního zástupce, pokud má obstát, by tedy měla existovat zřejmá zákonná pravomoc.

[24] K závěru, že však tento institut nemá výslovnou zákonnou oporu, docházela i většina osob oslovených soudem. Pouze ministryně spravedlnosti spatřovala zákonnou oporu v § 4 zákona o platu státních zástupců, podle něž *Státnímu zástupci, který na příkaz vedoucího státního zastupitelství zastupuje v plném rozsahu činnosti po dobu delší než čtyři týdny nepřítomného státního zástupce vykonávajícího vyšší funkci, náleží od prvního dne zastupování zvýšení koeficientu stanovené v § 3 odst. 5 nebo 6 pro funkci zastupovaného státního zástupce; dosavadní zvýšení koeficientu podle § 3 odst. 5 písm. a) až i) a podle § 3 odst. 6 písm. a) a b)*

pokračování

státnímu zástupci po dobu zastupování nenáleží. Zvýšení koeficientu nenáleží, je-li zastupování součástí pracovních povinností státního zástupce. Kárný soud však z tohoto ustanovení žádnou pravomoc být pouze pověřen výkonem funkce vedoucího státního zástupce neshledává. V první řadě nelze přehlédnout, že jde o ustanovení, jehož cílem je upravit nárok na odměnu, nikoliv o kompetenční ustanovení, které by mělo zakládat nějakou pravomoc. Maximálně by z něj šlo nepřímou dovozovat, že zákonodárce předpokládal, že z určitého jiného ustanovení taková kompetence plynout může. Nicméně ani to nelze z citovaného ustanovení dovozovat. Dané ustanovení totiž odkazuje na zvýšení koeficientu podle § 3 odst. 5 a 6 zákona o platu státních zástupců. Zvýšení koeficientu je sice stanoveno i pro vedoucí státní zástupce, ale i pro vedoucí oddělení nebo ředitele odboru. Tyto funkce jsou zřizovány vnitřními předpisy státního zastupitelství a zákon o státním zastupitelství pro ně žádná zvláštní pravidla jmenování nestanovuje. Příslušný vedoucí státní zástupce tak není nijak omezen v možnosti určit určitého státního zástupce k dočasnému zastupování v plném rozsahu činnosti některého vedoucího oddělení nebo ředitele odboru.

[25] Za dostatečnou oporu nepovažuje soud ani další ustanovení zmiňovaná oslovenými státními zástupci. Ti zejména poukazovali na § 13g odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství, podle něž *Krajský státní zástupce vykonává správu krajského státního zastupitelství a správu okresních státních zastupitelství v jeho obvodu tím, že a) zajišťuje jejich chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že předkládá návrhy na obsazení krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jejich řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci, vyřizuje personální věci státních zástupců krajského státního zastupitelství a v rozsahu jím stanoveném též personální věci státních zástupců okresních státních zastupitelství,...* Jde o zcela obecné oprávnění krajského státního zástupce, které v personální oblasti předpokládá zejména podávání návrhů na obsazení státními zástupci, zajišťování kvalifikovaných zaměstnanců a vyřizování běžné personální agendy. Jde-li o návrhová oprávnění, pak z nich nelze dovozovat, že pokud jeho návrhu není vyhověno, mohl by sám v rozporu se zákonem namísto navrhování přímo sám jmenovat. Krajský státní zástupce je oprávněn pouze navrhnout určitou osobu ministrovi spravedlnosti ke jmenování okresním státním zástupcem, ale nikoliv ji sám jmenovat. Pokud by mělo být jeho oprávnění vykonávat správu krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v zajišťování jejich chodu po stránce personální vykládáno tak, že má činit jakákoliv opatření nezbytná pro řádný chod státních zastupitelství v jeho obvodu, pak by se muselo připustit, že například v případě nedostatku státních zástupců může určité osoby splňující zákonné podmínky sám pověřit výkonem funkce státního zástupce. Takový závěr je však zjevně absurdní. V nyní posuzované věci lze navíc poukázat na to, že osoba, která navrhovateli prodloužila příslušné pověření na dobu v době podání kárných návrhů, byla sama jen pověřena výkonem funkce krajského státního zástupce a to vrchním státním zástupcem v Olomouci. U takového pověření se však nelze opřít ani o takovéto obecné ustanovení, neboť § 13f odst. 1 zákona o státním zastupitelství vrchním státním zástupcům nezakládá žádnou personální pravomoc vůči krajským státním zastupitelstvím, čímž samozřejmě není dotčeno oprávnění vrchního státního zástupce navrhnout krajské státní zástupce v obvodu jeho působnosti podle § 10 odst. 2 zákona o státním zastupitelství.

[26] Další zmiňovaná ustanovení zákona o státním zastupitelství jsou organizační povahy, která upravují řídicí pravomoci mezi vedoucími státními zástupci a určité specifické vztahy mezi krajským státním zástupcem a okresními státními zastupitelstvími v jeho obvodu.

Z žádného z nich však nelze dovodit oprávnění pověřit určitého státního zástupce v plném rozsahu výkonem funkce vedoucího státního zástupce.

[27] Naopak z § 13 odst. 5 zákona o státním zastupitelství vyplývá, že *Při zachování vlastní odpovědnosti mohou vedoucí státní zástupci pověřit jednotlivými úkony správy státního zastupitelství jiného státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství, v jehož čele stojí.* (zvýraznění provedl NSS). Dané ustanovení tedy stanoví možnost pověřit řadového státního zástupce pouze jednotlivými úkony při správě státního zastupitelství a to při zachování vlastní odpovědnosti vedoucího státního zástupce. Pověření v plném rozsahu funkce je ve zcela zjevném rozporu s tímto zákonným ustanovením, neboť je to přesný opak jednotlivého úkonu a pověřující se fakticky zbavuje odpovědnosti za danou funkci. Uvedené plyne i z navrhovatelem a krajským státním zástupcem zmíněného § 24 odst. 7 zákona o státním zastupitelství, podle něž *Pokud byl státní zástupce pověřen jednotlivým úkonem správy státního zastupitelství, je povinen svěřený úkon odpovědně vykonat.* Uvedené ustanovení opět počítá pouze s pověřením k jednotlivému úkonu a nikoliv k pověřením v plném rozsahu funkce. Navíc § 13 odst. 5 zákona o státním zastupitelství hovoří pouze o pověřením státního zástupce státního zastupitelství, v jehož čele stojí pověřující vedoucí státní zástupce. Jen z toho, že krajský státní zástupce má relativně rozsáhlé pravomoci i vůči okresním státním zastupitelstvím v obvodu své působnosti nelze dovozovat, že stojí zároveň v jejich čele. Ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním zastupitelství stanoví jasně, že krajský státní zástupce stojí pouze v čele krajského státního zastupitelství a v čele okresního státního zastupitelství stojí okresní státní zástupce.

[28] Oprávnění k zastupování v plném rozsahu funkce nemůže vyplývat ani z § 19a zákona o státním zastupitelství, který upravuje dočasné přidělení k výkonu funkce státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství nebo k jinému orgánu nebo organizaci. Uvedené ustanovení pouze stanoví dočasnou výjimku z trvalého přidělení k určitému státnímu zastupitelství podle § 19. Dané ustanovení se vůbec nezabývá tím, jaká bude náplň funkce v rámci státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce dočasně přidělen.

[29] Závěr, že by šlo pověřit státního zástupce výkonem funkce v plném rozsahu vedoucího státního zástupce nadřízeným státním zástupcem je v rozporu i s výkladem teleologickým. Je zjevné, že v případě vedoucích státních zástupců bylo cílem zákonodárce, aby se na tom, že určitá osoba bude řídit státní zastupitelství a vykonávat pravomoci s tím spojené domluvily vždy dva orgány. V případě nejvyššího státního zástupce jde o konsens ministra spravedlnosti a vlády jako celku (§ 9 zákona o státním zastupitelství), v případě nižších vedoucích státních zástupců pak o shodu ministra spravedlnosti a budoucího bezprostředně nadřízeného státního zástupce, nebo alternativně ministra a nejvyššího státního zástupce (§ 10 zákona o státním zastupitelství). Tento záměr zákonodárce by byl popírán, pokud by mohli být výkonem funkce s týmiž pravomocemi bez jakéhokoliv dalšího omezení pověřeni státní zástupci pouze na základě rozhodnutí nadřízeného státního zástupce. Naopak v souladu s ním je, pokud nepřítomného vedoucího státního zástupce po nezbytnou dobu zastupuje jeho náměstek, který je v souladu s § 10 odst. 6 jmenován ministrem spravedlnosti na návrh vedoucího státního zástupce, o jehož náměstka se jedná. Postupným pověřováním výkonem funkce by mohla soustava státního zastupitelství ministra spravedlnosti zcela obcházet a nepotřebovala by s ním nalézat shodu při jmenování vedoucích státních zástupců, jak to zákon předpokládá.

pokračování

[30] Je také zjevné, že záměrem zákonodárce také bylo zajistit vedoucím státním zástupcům značnou míru ochrany výkonu jejich funkce. Podle § 10 odst. 6 zákona o státním zastupitelství může ministr spravedlnosti vrchního státního zástupce, krajského státního zástupce a okresního státního zástupce z této funkce odvolat, pouze pokud závažným způsobem poruší povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce, přičemž navíc, nejde-li o odvolání z důvodu porušení povinností při výkonu správy státního zastupitelství, činí tak jen na návrh vedoucího státního zástupce, který je oprávněn navrhopvat jmenování do funkce, z níž má být vedoucí státní zástupce odvolán. Oproti tomu praxe pověřování počítá pouze s dočasným pověřením. Nicméně i kdyby bylo pověření na dobu neurčitou, nezakládá ani jedno pověření žádnou míru ochrany takto pověřeného státního zástupce, neboť nejsou žádná omezení v možnosti pověření kdykoliv zrušit. Takový státní zástupce pak přirozeně může být mnohem náchylnější k tomu, aby vyšel vstříc přáním nadřízeného státního zástupce, aby se udržel v právně nijak nechráněné pozici.

[31] Pokud jde o samotnou taxativnost výčtu osob oprávněných podat kárný návrh, i v tom lze spatřovat cíl zákonodárce, aby byl jasně daný okruh osob, které mohou kárné řízení iniciovat. Ačkoliv samotné kárné řízení ještě nemá bezprostřední dopad do práv a povinností kárně obviněného, již samotné vedení kárného řízení lze považovat za relativně zatěžující. Kárně obviněný je vystaven značné nejistotě o svém budoucím osudu, musí reagovat na požadavky kárného soudu, a často jen podání kárného návrhu kárně obviněného stigmatizuje v očích laické a někdy i odborné veřejnosti. Kárné řízení také představuje nikoliv zanedbatelnou zátěž pro kárný senát a Nejvyšší správní soud jako celek. V případě zproštění kárného návrhu má v souladu s § 19 odst. 3 zákona o kárném řízení kárně obviněný nárok vůči státu na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením. Návrhy by tedy měly být podávány uvážlivě a jenom těmi, kterým zákonodárce svěřil důvěru v to, že nebudou podávány kárné návrhy neuváženě.

[32] Pověřením státního zástupce výkonem funkce vedoucího státního zástupce se v minulosti zabýval i Nejvyšší soud v souvislosti s oprávněními takového státního zástupce činit soukromoprávní úkony za státní zastupitelství. V rozsudku ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 25 Cdo 4710/2016, dospěl k závěru, že pokud bylo pověření uděleno orgánem podle zákona oprávněným ke jmenování, pak je třeba vycházet z presumpce správnosti správního aktu, dokud není řádným způsobem zrušen. Právě z důvodu, že pověření provedl ten, kdo je oprávněn ke jmenování, nepůjde o nicotnost rozhodnutí z důvodů chybějící pravomoci. Nejvyšší soud tedy vyšel z toho, že pokud bylo pověření uděleno ministrem spravedlnosti, pak není nicotné. V nyní posuzované věci však pověření nebylo uděleno orgánem oprávněným dle zákona jmenovat, jímž je ministr spravedlnosti, ale pouze krajským státním zástupcem, či dokonce v rozhodném období pouze státním zástupcem pověřeným výkonem funkce krajského státního zástupce. Tímto pohledem lze pověření považovat za rozhodnutí nicotné. Pro kárný soud však není nezbytné se k této otázce vyjadřovat s konečnou platností. Postačuje mu totiž posoudit, zda státní zástupce pověřený výkonem funkce okresního státního zástupce je oprávněným navrhovatelem dle § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení.

[33] Navrhovatel poukázal na to, že v minulosti byli i pověřeni vedoucí státní zástupci či pověřeni předsedové soudů považováni za kárné navrhovatele uvedené v § 8 zákona o kárném řízení. V první řadě je třeba konstatovat, že kárný senát není formálně vázán dřívějšími rozhodnutími a může rozhodné právní otázky posoudit odlišně. V současné

době totiž neexistuje těleso, kterému by kárný senát musel předložit otázku, ve které se chce odchýlit od dosavadní rozhodovací praxe (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2019, čj. 16 Kss 5/2017-173, č. 3897/2019 Sb. NSS). Tím spíše to musí platit o rozhodnutích vydaných vrchními soudy, jako soudy kárnými, jejichž rozhodnutí ani nejsou publikována. Taková rozhodnutí mohou působit maximálně silou své přesvědčivosti. Pokud však ve věci uváděné navrhovatelem soud pouze konstatoval, že jde o oprávněného navrhovatele bez jakéhokoliv hlubšího rozboru této otázky, lze se těžko vyjádřit k tomu, zda si danou otázku vůbec kárný senát položil. Je-li zmiňováno rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem, o kterém psala média v souvislosti s žalobou soudkyně proti udělení výtce, pak ani takovým rozsudkem není Nejvyšší správní soud jako soud kárný vázán. Navíc je třeba přihlídnout k tomu, že prozatím není dostupné písemné odůvodnění, daný rozsudek může být napaden kasační stížností u Nejvyššího správního soudu a právní úprava organizace státní správy soudnictví je v mnoha ohledech odlišná od soustavy státního zastupitelství. Kárnému soudu je také z úřední činnosti známo, že ve věci skončené navrhovatelem zmiňovaným rozhodnutím sp. zn. 16 Kss 4/2016 byl podán návrh na obnovu řízení právě z důvodu, že kárný návrh byl podán pouze pověřenou předsedkyní okresního soudu. Nicméně z rozhodnutí, které je předmětem řízení o obnově, není vůbec zřejmé, že se jednalo jen o pověřenou předsedkyni a soud se tedy této otázce v rozhodnutí vůbec nevěnoval. Pokud navrhovatel poukazoval na rozhodnutí kárného senátu sp. zn. 12 Ksz 4/2014, pak, jak již bylo rozebráno shora v bodě [20], jednalo se o situaci odlišnou, neboť kárný návrh byl podán náměstkem okresního státního zástupce, který byl dlouhodobě nepřítomen, a jednalo se tedy o zákonem předpokládané zastoupení vedoucího státního zástupce. Kárnému soudu nejsou známy jiné případy, ve kterých by v kárném řízení před Nejvyšším správním soudem vystupovala pouze osoba pověřená výkonem funkce, byť to nemůže vyloučit.

[34] Případný není ani poukaz na § 17 zákona o kárném řízení, který upravuje ústní jednání. Dané ustanovení sice hovoří o přítomnosti navrhovatele, ale jedná se o situaci již řádně zahájeného řízení. V rámci probíhajícího řízení není již tak zásadní osobní přítomnost navrhovatele, zatímco jeho osobní posouzení a odpovědnost jsou naopak klíčové při podání kárného návrhu, neboť ten zahájí celé řízení. Navíc pokud jde o vedoucí státního zástupce, pověřování k jednání jsou výlučně jejich náměstci, tedy opět osoby oprávněné k jejich zastupování podle § 8 odst. 2 zákona o státním zastupitelství.

[35] Nejvyšší správní soud si byl při rozhodování vědom i nálezu Ústavního soudu ze dne 6. 4. 2006, sp. zn. I. ÚS 182/05, ve kterém Ústavní soud dospěl k závěru, že kárné řízení se státními zástupci má primárně povahu pracovní právního sporu a jeho zahájení představuje právní úkon v rámci pracovněprávního vztahu. Ústavní soud se nicméně nezabýval otázkou, kdo může konkrétně takový úkon učinit, a proto v tomto směru ani nelze uvažovat o vázanosti kárného soudu tímto nálezem. Nejvyšší správní soud se navíc domnívá, že závěry tohoto nálezu byly pozdější judikaturou překonány. Nelze přehlédnout, že byl učiněn v době, kdy Ústavní soud akcentoval soukromoprávní povahu poměru mezi státním zástupcem a státem. V usnesení ze dne 2. 11. 2004, sp. zn. I. ÚS 30/03, Ústavní soud ve stejném složení senátu odmítl ústavní stížnost uchazeče o funkci státního zástupce s tím, že nepřisvědčil argumentaci stěžovatele, že by jeho nejmenováním státním zástupcem mohlo dojít k zásahu do práva na přístup k voleným a jiným veřejným funkcím za rovných podmínek podle čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „*Listina*“), když zejména zdůraznil, že postavení stěžovatele je zapotřebí v principu chápat jako postavení každé fyzické osoby, která chce realizovat své právo na zaměstnání.

pokračování

Pozdější judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu však postupně čím dál více akcentovala veřejnoprávní prvky výkonu funkce i řadového státního zástupce. Ústavní soud tak v bodě 70. nálezu ze dne 19. 12. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 8/16, výslovně státního zástupce označil za veřejnou funkci spadající pod čl. 21 odst. 4 Listiny. Na to navázal Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 20. 12. 2018, čj. 6 As 199/2018-71, ve kterém dospěl k závěru, že uchazečům o funkci státního zástupce svědčí veřejné subjektivní právo na přístup k veřejné funkci za rovných podmínek podle čl. 21 odst. 4 Listiny a ochranu jim poskytují soudy rozhodující ve správním soudnictví. Novější judikatura Ústavního soudu již také nenahlíží na kárné řízení jako na spor primárně pracovníprávní. V nálezu pléna z 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 33/09, Ústavní soud dospěl k následujícímu závěru: „*Kárné řízení se soudci obecných soudů, státními zástupci a soudními exekutory je totiž řízením zcela specifickým, jež je vedeno před zvláštním senátem Nejvyššího správního soudu a jež není možné z hlediska jeho povahy srovnávat s běžným občanskoprávním či trestním řízením.*“ V nálezu ze dne 8. 11. 2016, sp. zn. II. ÚS 2490/15, také uvedl, že kárné řízení bez ohledu na nižší úroveň ochrany oproti trestnímu řízení zaručené Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, zůstává řízením, při němž kárný žalobce vystupuje vůči kárně obviněnému ve vrchnostenském postavení. Navíc nálezu sp. zn. I. ÚS 182/05 vycházel z toho, že kárný návrhovač jedná jako vedoucí organizační složky státu, již se pracovní právní úkony týkají. Nevzal nicméně vůbec v úvahu, že kárným návrhovatelem mohl být i zcela jiný návrhovač, než je vedoucí státní zástupce, který je zároveň vedoucím organizační složky státu, která vystupuje v pracovníprávních vztazích.

[36] Nejvyšší správní soud uvážil i to, že by mohlo být v určitých situacích nezbytné vykládat určitá ustanovení širěji, pokud by jinak zaujatý výklad vedl ke zjevně nerozumným výsledkům. Takovým zjevně nerozumným výsledkem by mohla být i paralýza činnosti určitého článku soustavy státního zastupitelství, které by nešlo jinými opatřeními zabránit. Tak tomu ale není. Jednak lze činit preventivní opatření, aby k daným situacím nedocházelo. Zpravidla je předem známo, že vedoucí státní zástupce bude ve funkci končit. Pak není důvod otálet se jmenováním nového vedoucího státního zástupce předem, s účinností následující po skončení funkce původnímu státnímu zástupci. Nicméně i pokud půjde o neočekávané situace, zákon počítá s tím, že vedoucího státního zástupce zastupují jeho náměstci. Ti ho mohou zastupovat nejen v době, kdy je ve funkci, ale i v době, kdy jeho funkce zanikla. Tuto možnost výslovně připouští shora citované usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 354/2011, které mezi důvody zastupování uvádí i například smrt vedoucího státního zástupce. Obdobně v případě předsedů soudů uznal Ústavní soud pravomoc místopředsedy soudu začít předsedu soudu zastupovat v případě jeho dlouhodobé nepřítomnosti nebo nezvratného, nepřekročitelného a nezrušitelného zániku funkce předsedy, jako je například jeho úmrtí (viz body 56. a 60. nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 17/06).

[37] Vzhledem k tomu, že v souladu s § 8 odst. 2 zákona o státním zastupitelství zastupují náměstci vedoucího státního zástupce v pořadí a v rozsahu jím stanoveném, měl by vždy příslušný organizační předpis pamatovat i na situaci zániku funkce vedoucího státního zástupce. Ačkoliv tedy zákon o státním zastupitelství pamatuje na zastupování vedoucího státního zástupce náměstkou, ani jedno ze zaslaných stanovisek z těžko pochopitelných důvodů s jejím zákonem předvídanou kompetencí nepočítá, ačkoliv právě tento postup v souladu se zákonem zabraňuje zmiňované paralýze chodu státního zastupitelství. Navíc nelze pominout, pokud jde o možnost podat kárný návrh, také další oprávněné

navrhovatele. Pokud by skutečně situace na příslušném okresním státním zastupitelství neumožňovala nikomu kárný návrh podat, může se kterýkoliv státní zástupce nebo jiná osoba obrátit na kteréhokoliv z dalších kárných navrhovatelů. Ostatně nyní řádně jmenovaný krajský státní zástupce tuto možnost avizoval a ke dni přijetí tohoto rozhodnutí nový kárný návrh na kárně obviněného podal.

[38] Odlišný přístup nemůže odůvodnit ani specifická situace na Okresním státním zastupitelství v Ostravě, která vznikla tím, že byla odvolaná okresní státní zástupkyně, která se o platnost odvolání soudí ve správním soudnictví. Buď lze situaci řešit tak, jak bylo uvedeno shora, tedy dočasným zastupováním ze strany náměstků, podáním kárného návrhu jiným z oprávněných navrhovatelů nebo jmenováním nového vedoucího státního zástupce. Judikatura správních soudů se zabývala i situací, kdy je po jmenování nového vedoucího státního zástupce zrušeno rozhodnutí o odvolání předchozího státního zástupce a dala návod, jak v dané situaci postupovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2015, čj. 2 As 100/2015 - 37, č. 3331/2016 Sb. NSS)

III. Závěr

[39] Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud jako soud kárný k závěru, že navrhovatel, který byl pověřen v plném rozsahu činnosti výkonem funkce okresního státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě, není navrhovatelem, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce podle § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení.

[40] Zákon o kárném řízení nicméně výslovně neřeší, jak má kárný soud postupovat, pokud je návrh podán osobou k tomu neoprávněnou. S touto možností nepočítá ani trestní řád, který řeší podání osobou neoprávněnou až u opravných prostředků [například u stížnosti podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu nebo u stížnosti podle § 253 odst. 1 tr. řádu]. V jiných procesních předpisech se nicméně řadí taková situace mezi nesplnění podmínek řízení, které vedou k odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení [§ 46 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního, § 104 občanského soudního řádu]. Situaci, že nejsou splněny některé podmínky řízení, řeší § 14 zákona o kárném řízení tak, že v tomto případě kárný senát bez ústního jednání řízení zastaví. Ačkoliv tedy výslovně nepamatuje toto ustanovení na situaci, že je návrh podán osobou, o které se v průběhu řízení ukáže, že je osobou, kterou zákon v § 8 neuvádí mezi oprávněnými navrhovateli, je třeba jej použít jako nejbližší ustanovení. Kárný senát proto s ohledem na nenaplnění podmínky stanovené v § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení řízení zastavil podle § 14 téhož zákona.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců